

sens anvendelsesområde i form af en betingelse om, at gengivelsen alene skulle kunne ske i det omfang, som betinges af formålet. Udvalgets mindretal finder ikke, at der er påvist noget behov for en sådan stramning af bestemmelsen.

Kulturministeriet kan ikke tilslutte sig udvalgsflertallets forslag. Den foreslåede ændring vil efter ministeriets opfattelse ikke harmonere med international praksis og bestemmelserne i Bernerkonventionen. Der har heller ikke under de nordiske forhandlinger været tilslutning til en sådan ændring.

På denne baggrund foreslås det at bevare det nuværende kriterium, hvorefter værket kun må medtages i det omfang, det sker som et naturligt led i gengivelsen af dagsbegivenheden.

Danmarks Radio og TV 2 har under høringen fremsat ønske om, at bestemmelsens anvendelsesområde præciseres. Det anføres, at reportagereglen i sin nuværende udformning har givet anledning til tvivl, bl.a. med hensyn til radiofoniernes mulighed for genudsendelse af en reportage og distribution af reportageprogrammer i videogramform.

Kulturministeriet må principielt være af den opfattelse, at den nærmere afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde bør være overladt til domstolene. I overensstemmelse med den konventionsmæssige baggrund for bestemmelsen må det efter ministeriets opfattelse være afgørende, at gengivelsen af værker, som ved et tilfælde kommer med i en reportage, skal have et accessorisk præg i forhold til den dagsbegivenhed, man ønsker at dække, samt at gengivelsen ikke må gå ud over, hvad det informative formål med reportagen tilsiger. Bestemmelsen giver således fx ikke mulighed for at indføre gamle reportageoptagelser i en reportage om en aktuel dagsbegivenhed. Derimod er der intet til hinder for at anvende bestemmelsen som grundlag for genudsendelse af gamle reportageudsendelser i uændret form.

Til § 26

Forslaget til § 26 om gengivelse af Folketingets forhandlinger mv. svarer med nogle redaktionelle ændringer til § 24 i den gældende lov.

Den hidtidige bestemmelse i lovens § 24, stk. 2, om diskussionsudsendelser i radio og fjernsyn er af systematiske grunde flyttet til afsnittet om særlige bestemmelser om radio og fjernsyn, jf. lovforslagets § 32.

Til § 27

Til stk. 1

Forslaget til stk. 1, hvorefter ophavsretten ikke er til hinder for aktindsigt efter offentlighedslovgivningen, svarer til § 24 a, stk. 1, i den gældende ophavsretslov og § 9 a, stk. 1, i fotografiloven, således som disse bestemmelser blev gennemført i 1985 og ændret i 1989. I forhold til de gældende bestemmelser er det præciseret, at den i stk. 1, 1. pkt., omtalte lovgivning er offentlighedslovgivningen, dvs. de bestemmelser i offentlighedsloven og forvaltningsloven, der giver hjemmel til aktindsigt. Omfattet af forslaget til stk. 1 er også den aktindsigt, der gives med hjemmel i reglerne om meroffentlighed.

Til stk. 2

Bestemmelsen i lovforslagets stk. 2 er ny. Efter forslaget til stk. 2 er ophavsretten ikke til hinder for, at arkivalier, der er afleveret til et offentligt arkiv, gøres tilgængelige for almenheden i overensstemmelse med arkivlovgivningens bestemmelser herom. Der må dog ikke udleveres afskrifter eller fremstilles kopier af private arkivalier.

Baggrunden for forslaget til stk. 2 er lov nr. 337 af 14. maj 1992 om offentlige arkiver mv., der indeholder en række bestemmelser om tilgængelighed af arkivalier. Dette rejser – i lighed med offentlighedslovgivningens bestemmelser om aktindsigt – spørgsmålet, om en sådan tilgængeliggørelse kan ske uden hensyn til bestemmelserne i ophavsretsloven.

Bestemmelserne om tilgængelighed af offentlige arkivalier findes i arkivlovens kap. 5. Efter lovens § 20 er arkivenheder, der hidrører fra offentlige myndigheder, tilgængelige for enhver, når de er 30 år gamle. I lovens §§ 21-24 er der fastsat bestemmelser, som kan medføre en kortere eller længere tilgængelighedsfrist. Efter lovens § 26 kan kulturministeren fastsætte regler om tilgængelighed vedrørende offentlige arkivalier, der er afleveret til kommunale arkiver.

For private arkivalier – dvs. arkivalier, som hidrører fra enkeltpersoner, foreninger, organisationer mv. – træffes der ved afleveringen aftale mellem den afleverende part og det modtagende arkiv. Efter hidtidig praksis gælder der i sådanne tilfælde for hovedparten af private personarkiver en 80 års tilgængelighedsfrist og for private institutioners, foreningers mv. arkiver en 50 års frist.

Arkivadgang vil normalt foregå ved gennemsyn på arkivets læsesal, udlån til en læsesal på et andet arkiv eller bibliotek, der af Rigsarkivet er godkendt hertil, eller ved kopiering af arkivalierne.